

Еквадорска легенда

Хората в далечната страна **Еквадор** все още разказват една тъжна необикновена **легенда**

Придворните гадатели, наричани инки, предсказвали още преди много години, че в страната им ще нахлуят бели чуждоземци и ще донесат със себе си страшни мъки и страдания. Ще настанат кръвопролитни войни, ще се появят тежки болести и силни земетресения ще разтърсят из основи планини и равнини.

И ето че това, което гадателите предсказвали отдавна, се сбъднало. Белите завоеватели дошли отдалече, а заедно с тях дошли и ужасните, непоносими бедствия. Хиляди индианци загинали, а върховният им инка Атауалпа, Синът на Слънцето, бил пленен от жестоките нашественици.

Белите испанци искали злато, злато, много злато.

— Пуснете ме на свобода и аз ще ви дам злато, колкото може да побере тази стая. Цял куп, висок колкото вдигнатата ми нагоре ръка - рекъл инката.

Испанският завоевател Франсиско Писаро се съгласил. И ето че от всички краища на страната индианците започнали да носят златни съдове и чаши, златни изображения - идоли и украшения, докато се напълнила цялата стая.

— Сега искам другата стая да се напълни със сребро! - заповядал алчният Писаро.

И това негово желание било изпълнено.

Но и тогава белите хора, които не знаели що е милост, нито доблест, измислили някакви лъжливи обвинения и осъдили Атауалпа да бъде изгорен жив - инката, когото индианците обичали и обожавали.

Индианците проливали горчиви сълзи и цялата природа сякаш потънала в скръб.

Най-много обаче се разгневил **вулканът Котопакси**. Неговият величествен кратер се издига на повече от три хиляди метра над близката еквадорска столица Кито. А самата столица се намира на почти три хиляди метра височина над морското равнище. Изваян като конус и вечно покрит със сняг, този вулканичен връх сякаш се докосва до самото слънце. Красива гледка е това! Ден и нощ беснеел и ревял

Котопакси

, изхвърлял пламъци до облаците чак, сипел дим и пепел на всички страни, опожарявал и опустошавал цялата околна земя. Цели векове Котопакси не е бивал тъй сърдит! А сега беснеел, защото Атауалпа щял да бъде изгорен жив от белите нашественици! Атауалпа, Синът на Слънцето! Главатарят на инките!

Атауалпа бил държан във вериги до деня на неговия нещастен край. През това време един уж милостив испански свещеник предложил на Атауалпа да се покръсти, и да приеме християнската вяра, тогава можели да го удушат, вместо да го изгорят.

Атауалпа обаче не отговорил нищо.

Воплите на индианците се издигали до слънцето. Те не можели да воюват срещу тия бели хора, яхнали своите чудновати животни - конете - и стиснали в ръцете си тояги, които бълвали огън и олово.

Смъртта косяла всичко живо и се ширела навсякъде, а Котопакси виел със своя огнен глас както никога до сега.

Най-после дошъл и страшният ден на изгарянето. Испанското население, свещениците, войниците, всички стояли наредени около дървената клада, готови да видят пламъците, които ще се издигнат от нея. А сърцата на индианците били изпълнени с болка и безпомощна ярост.

В далечината отново се разнесъл ревът на Котопакси, който бълвал жарки пламъци и разтопена лава.

И тогава настъпил страшният миг. Инката заявил, че е християнин, но ужасното противохристиянско дело било извършено.

Това бил тъжен ден за народа на инката. Но, както гласи по-нататък легендата, случило се нещо съвсем необикновено. От кратера на високия вулкан Котопакси полетяла нагоре една огромна изваяна канара. Паднала в подножието на островърхата планина и заседнала там! Там си лежи и досега! Тя изобразява лицето на благороден индианец, лицето на Атауалпа, Синът на Слънцето, който гледа към Вечното светило. Красива, благородна глава, която се тъмнее върху белия планински сняг. Главата на инката, главата на Атауалпа, убит от Писаро.

Великият **Котопакси** сега е безмълвен. Той вече не реве и не бълва огън, ни дим, ни пепел, нито скали... Смълчаният му връх се изправя нагоре, покрит със сняг и блести на слънцето като бог на индианците. В неговите скути се намира огромната глава на инката Атауалпа, Синът на Слънцето - за да го помнят всички индианци.

Индианците го помнят и все още разказват тая тъжна **легенда** на своите деца. Ала Котопакси, който се издига два пъти по-високо над морето, отколкото красивата столица Кито, разказва тази легенда на слънцето и на целия свят.

Текстът е подходящ за:

1. Сбит преразказ
2. Подробен преразказ – 7 клас